

на нѣколко время.“ Той сѣднѣлъ въ ладіѣ и прѣплувалъ прѣзь Геннисаретско-то езеро, на едно уединено мѣсто.

Народа-тѣ забѣлѣжилъ, на коѣхъ стражѣ отишла ладія-та, и побѣрзалъ да иде и той тамъ пѣши покрай брѣга; изъ околны-тѣ градове и села ся присоединилъ новъ народъ, тѣй-чтого Господь наскоро ся намѣрилъ пакъ обиколень отъ голѣмо множество народъ. Той пріелъ милостиво пришедши-тѣ и, като възлѣзълъ на високо мѣсто, могълъ да обгледа всичкы-тѣ, които ся были собрали при Него. Той имъ дълго проповѣдалъ за Царство-то Божіе, исцѣлявалъ болны-тѣ и помагалъ всѣкому, който искалъ помощь отъ Него.

Между това сѣнце-то ся прѣклонявало на западъ. Ученицы-тѣ пристѣпили до Спасителя и казали: „сега стана вече късно; ный ся намираме въ путо мѣсто. Отпусти тыя челоуѣцы, доклѣ има время, за да могѣтъ да си купятъ хранѣ въ близлежащи-тѣ градове и села.“

„Не трѣбва,“ казалъ Господь „нахранете гы вы.“— „Не е возможно!“ отговорили ученицы-тѣ. „Гдѣ можемъ да найдемъ да купимъ хлѣбъ за такова множество народъ?“

„Идете,“ казалъ Иисусъ Христосъ, „вижете, нѣма ли тукъ колко-годѣ хлѣбъ.“ Апостоль Петръ пристѣпилъ и казалъ Му: „у одного отрока има пять хлѣба и двѣ рыбы; но какво ще сторятъ тыя на такова множество?“

„Принесете Ми гы,“ казалъ Иисусъ Христосъ. Между това заповѣдалъ да наседа всичкы-тѣ народъ на редове. Когато, по той начинъ наседали всичкы-тѣ по сто, или по петдесать въ единъ редъ, тогава было возможно да ся прѣ-четѣтъ. Всичкы-тѣ были тамъ пять тысяци челоуѣцы, освѣнѣ жены и дѣца.

Товава Иисусъ Христосъ взелъ пять-тѣ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы, возвелъ очи-тѣ си на небо-то, воздалъ благодареніе Богу и благословилъ хлѣбове-тѣ и рыбы-тѣ. Послѣ гы разломилъ и далъ на ученицы-тѣ, да разносятъ на народа. Всѣкий ѣлъ, колко-то щѣлъ, и всичкы ся насытили.